

консулъ, за прѣдаване на България. Никакви подобни доказателства не се прѣдставяватъ тукъ. При обвинението на г-на Миларова така сжщо, по сжщия въпросъ, за влизане въ сплѣтни и споразумѣния съ руското правителство говори се доста, г-да сжди; говори се, какво се изисква отъ самия законъ, именно отъ чл. 49 на Огом. Нак. Законъ, за да може да се приложи тоя членъ напълно, та азъ считамъ за излишно да повтарамъ всички тия елементи, които достатъчно обясни г-нъ защ. Помяновъ. За туй въ заключение отъ това обяснение, г-да сжди, азъ констатирамъ прѣдъ васъ, че за влизане въ споразумѣния и сплѣтни отъ страна на обвинителната власть не се прѣдставиха никакви доказателства. Не се прѣдставиха никакви доказателства, че К. Поповъ е влизалъ въ споразумѣния и сплѣтни, а, разбира се, щомъ не се прѣдставиха такива доказателства, само по себе си слѣдва, че К. Поповъ ни най-малко не може да се обвини, понеже не сжществува такова прѣстѣпление. Последното обвинение което лѣжи върху моя довѣрителъ К. Поповъ, е слѣдующето: участието му въ заговоръ за лишаване отъ животъ Н. Ц. Височество, не изпълненъ по причини независящи отъ виновния. За това позорно прѣстѣпление на К. Поповъ отъ страна на обвинителната власть не се прѣдставиха никакви други доказателства, освѣнъ самопризнанието на самия К. Попова, който подирѣни отъ части дневника на Миларова. Дѣйствително, г-да сжди, както видѣхте отъ прѣдварителното слѣдствие, отъ сждебното дирение станало по дѣлото, Поповъ не отрича обстоятелството, че въ гр. Одесса прѣзъ 1889 год. е влизалъ въ споразумѣние съ Миларова, когато сж съставлявали заговора, за да лишатъ отъ животъ Н. Ц. Височество. Той призна прѣдъ васъ, че за тази цѣль е пристигналъ въ София отъ Одесса и въ София се срѣщналъ съ Миларовъ въ хотелъ „Люксембургъ“. Слѣдъ като Миларову е било заповѣдано отъ властитѣ да се отстрани отъ София, и като заминалъ Миларовъ за Пловдивъ, то и той трѣгналъ подиръ него. Тамъ Миларовъ му наелъ квартира. К. Поповъ призна прѣдъ васъ: че е билъ на 30-й Май и 8-й Юлий 1889 год., въ деньтъ на дохожданието на Княза въ Пловдивъ; че е отишелъ съ Миларова на Пловдивската гара за да извършатъ заговора; че слѣдъ това той възгещисалъ отъ този заговоръ и веднага заминалъ за Одринъ, а отъ тамъ за Димотика, гдѣто се условилъ за учителъ и учителствувалъ цѣла година. Тѣй щото, както въ единия, тѣй